

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 800
Letna naročnina L 1.500
Letna inozemstvo L 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIII. - Štev. 16 (636)

Gorica - četrtek 20. aprila 1961 - Trst

Posamezna številka L 30

Partija in njene krinke

Neka pripovedka pripoveduje, kako je Lucifer poslal svoje hudičke na svet. »Ko pridete med ljudi, nikar jim ne kažite svojih rožičkov in krempljev, tudi repov ne. Med ljudmi se ravajte kot kateri izmed njih: ugajeni, dobrodušni, olikani bodite, kakršni pač vidite, da so. Ljudje se vas ne smejo bati, ker potem bodo bežali pred vami, temveč vas morajo radi imeti. Zato se morate med njimi lepo vesti in jim vedno obljubljeni vse tisto, kar si sami želijo. Potem bodo šli za vami in pekeli bo polni.« Tako je stari Satan učil mlade satančke.

In ne brez uspeha, kajti danes vidimo, da nastopa satan med ljudmi res tako: prilizjeno, prijazno, s sladkimi obljubami, da bo izpolnil vse njih želje. Temu satanu je ime komunistična partija. V Sloveniji so lani obhajali 40-letnico njene ustanovitve, letos že več mesecev pripravljajo novo slavo: 20-letnico odkar so ustanovili OF in začeli z revolucijo, ki jo oni imenujejo boj zoper okupatorja. Časopisi so prepolni hvale partiji in njenim podvigom, revije in pisatelji se kosajo s časopisi, kdo bo pel več hvalnic osvobodilnemu boju in njegovim nositeljem. Radi bi prekosili Homerja v hvali svojih junakov in kraljevičev Marka v slavi njihovih podvigov. Ko prebiraš in poslušas vse to, ne moreš kaj, da bi se ne nasmehnil: Partija ni še odložila krinke. Kdaj jo bo? —

Odgovoril mi je: »Priatelj, nikoli, nikoli, zakaj tisti dan, ko bi partija odložila krinke, bi se je ljudje ustrašili in bilo bi je konec. Zato bo krinko ohranila do konca. Stari satan jo je naučil te tako uspešne taktike. Zakaj bi se je ne držala? Z njo si je osvojila pol sveta in upa, da si bo osvojila še ostalo polovico.«

Tako mi je razlagal moj sobesednik. Potem sem ga vprašal: »Ali ni mogoče strgati krinke z njenega obraza in jo prikazati ljudem takšno, kot je?«

Odgovoril je: »Poskušal je že ta in oni. Odkar se je marksizem pojavil na svetu, odkar je Lenin ustanovil svojo boljše-viško partijo, so si dobromisleči prizadevali, da bi strgali partiji krinko, razgalili pred množicami njen obraz, njene metode, njene cilje. Toda zaman. Opravljali so Sisifovo delo, ki pravi o njem pripovedka, da so ga bogovi obsodili, da mora valiti skalo na hrib, a ko jo privali na vrh, mu vedno znova zdrkne v dolino. Tako je z razkrinkavanjem partije. Ko meniš, da se ti je delo posrečilo, da si pokazal njen pravi obraz, se ti zareži v brk in vidiš, da stoji pred tabo s krinko kot prej.«

»Ti meni, da je torej partija kakor tisti zmaj, ki mu junak odseče glavo, pa mu takoj zraste dve namesto ene?«

»Tako približno je s partijo.«

»Torej ima na sebi satanov blagoslov?«

sem pristavil.

»Ne bi ravno rekel. Pač pa razume želje ljudskih množic v danem trenutku in si obleče krinko, ki ljudem tisti čas ugaja. Le pomisli, kako je bilo pri nas pred 20 leti. Bila se je velika vojna med nacizmom in zapadnimi demokracijami. Kot zvest sekundat je nacizmu stal ob strani fašizem. Oba skupaj sta pregazila Jugoslavijo in si jo razdelila na veliki teden leta 1941. Bil je res dvakrat veliki petek za nas vse veliki petek tistega leta. V ljudstvu je pa ostala iskra svobode, želja, da bi vrglo raz sebe jarem, ki je naše ljudstvo na Primorskem žulil že 20 let; mučil ga je strah pred bodočnostjo: Kaj če nacistična zver v resnici zmaga? Glej, takšno razpoloženje ljudstva je izrabila partija in si nadela krinko bojevnika za svobodo. Le nekaj tednov prej je, na povelje iz Rusije, molčala zaradi pakta med Stalinom in Hitlerjem. Nosila je trdo krinko nacističnega zaveznika. Ko je Hitler ta pakt pogazil, je čez noč vzela iz ropotarnice svojega revolucionarnega materiala novo krinko in ustanovila OF. Postala je prvoborec za svobodo, za narodne ideale, za demokracijo. Po tem je

ljudstvo hrepenelo in to mu je partija obljubljala.«

»Moram ti dati prav. Tako je bilo. Vsi smo iz dna srca sovražili nacizem in fašizem, vsi smo iz globin duše hrepeneli po svobodi in narodnih pravicah. Zato je ljudstvo šlo za tistimi, ki so mu vse to obljubljali.«

»A spomniti te moram še na nekaj. Ali ti je še v spominu, da so takrat priklicali iz nič »belo gardo?« Vidiš, to je bila nova krinka. Kdor ni z nami, je zoper nas, so dejali. Tisti, ki so pod OF videli partijo in njen končni cilj novo diktaturo ter se ji zato postavili v bran, so bili proglašeni za narodne izdajalce. Padali so takrat pod zahrbtno roko morilcev najboljše med nami, okrvavili so naše ceste in vasi, posebno še naše gozdove...«

»Pusti te spomine, ki so tako grenki. Ne obujaj jih,« sem ga prekinil.

»Hočem ti samo reči, kako je tedaj partija umetno razdvajala naše do tedaj edino in združeno ljudstvo, da ga je mogla povesti v krvavo revolucijo ne za svobodo, temveč za svojo diktaturo.«

Ko je bilo krvavega obračunavanja konec s tujim okupatorjem in z domačimi nasprotniki, je odložila prejšnjo krinko in si nadela novo: sedaj gradi napredek in novega socialističnega človeka. Od stare krinke so ostali samo še podvigi zoper okupatorja.«

Rekel sem mu: »Vidim, da si moder. Povej mi zato, ali bo zmeraj ostalo tako?«

»Nič večnega ni na svetu,« je dejal, »v politiki pa še najmanj. Vendar bo tako ostalo, dokler se delavske množice ne prepričajo, da nobena diktatura ni vredna človeka, ki ga je Bog ustvaril svobodnega, da si svobodno kuje svojo usodo. Od tega spoznanja so pa naši delavci še daleč, zato jim bo partija še dolgo sedela na vratu in bodo oni še dolgo njeni moderni sužnji. Zmeraj pa ne more ostati tako, ker »človek ne živi samo od kruha.«

Tako je zaključil moj sobesednik. »Zdaj pa pijva na zdravje vseh svobodoljubnih ljudi!« Vzel je kozarec in sva trčila: »Bog jih živi, kjerkoli so in kjerkoli trpijo za svobodo pred diktaturami!«

PACIFICUS

Upor na Kubi se širi

Znano je, da je nemirna dežela v Karaibskem morju že dolgo časa predmet razprtij in hladne vojne med obema blokoma. Odkar je Fidel Castro prevzel oblast, je tam vedno kot na žerjavici: v imenu načela »neodvisnosti« Moskva obeta Castrovi diktaturi stalno pomoč, tudi vojaško, da bi si s tem utrdila svoje položaje.

Pred nekaj dnevi pa se je začel prav organiziran napad s strani upornikov proti sedanjemu režimu, ki so že dalj časa pripravljali vojaško akcijo za zrušenje Castrove strahovlade. To uporniško vojsko sestavljajo predvsem domoljubi, ki so morali pribežati s Kube v ZDA ali v druge srednjeameriške države, pa tudi številni dezerterji sedanje kubanske vojske, naveličani dobrot Castrove revolucije. Uporniki so začeli s svojimi napadi na postojanke Castrove vojske z letali, ter so bombardirali razne točke na Kubi, med drugim prestolnico Havano, kar je povzročilo tudi žrtve. Upor se je potem razširil s prihodom raznih enot po morju, ki se še pomikajo proti notranjosti otoka, zlasti proti vzhodni pokrajini z mestom Santiago, po drugi strani pa proti Havani. Seveda so poročila precej negotova, a videti je, da si uporniki utirajo pot z raznih strani. Celoten upor vodi kubanski revolucionarni svet, ki mu načeljuje bivši predsednik Cardona.

Po ruskem vesoljskem uspehu

Ves svet je še vedno pod močnim vtisom ruskega vesoljskega podviga. Človekova znanost in tehnika slavita veliko zmago. Ko so moskovske množice imele v svoji sredi Jurija Gagarina, so se predale omami nepopisnega zmagoslavlja. Spricho neverjetnega podviga znanosti in tehnike, ki sta v nekem smislu mednarodni, je človeštvo začutilo to prelomnico časov, ko človeška zgodovina prehaja v vesoljsko dobo.

Prvi polet je bil le kratek skok, smela misel pa kuje že nove načrte za osvojitve vesolja.

Ako se je zmage pijano vriskanje poleglo od prvega navdušenja, se pa ljudje začeli spraševati: In potem? Do kod bo človeku dano spustiti se v vesolje? Ali se je oblast človeka-zemljana res brezmejno razširila od zemlje na vesolje?

Teoretično morda že, praktično pa se bodo morali zemljani naprej ukvarjati z zemeljskimi problemi. Spori na zemlji se bodo nadaljevali. Naš sončni sistem je le neznaten drobček v vesolju. Tehnika lahko res dela »čudeže«, toda tudi ona ima svoje meje. Ob odkrivanju vesoljskih skrivnosti bi morali še bolj občudovati veličastje božjega stvarstva. Zemlja je res postala zelo majhna, a kljub temu si naših malih stvari in skrbi zemljani nismo znali urediti. Težka negotovost kali udobnosti življenja, ki jih ustvarja moderna tehnika.

Ne smemo namreč pozabiti, da medtem ko gredo milijarde v vesoljska raziskovanja, stradajo na zemlji milijoni ljudi. Svet je duhovno in praktično razklan. Moderna tehnika je znala človeka pognati v vesolje in ga pripeljati nazaj, ni pa znala zgraditi mostov med srci ljudi in narodi. Zato se bodo ljudje še naprej rodili in umirali po božjih zakonih. Kozmo-

navt lahko opiše vesolje, toda gola tehnika ne more razložiti skrivnosti veselja njegovega smisla, človekovega in sveta nastanka. Ključ do teh skrivnosti drži v rokah tisti, ki nas je ustvaril.

Politična plat poleta v vesolje

Vesoljski polet »Vostoka« ni samo tehnični, ampak je predvsem izrazito politični dogodek. Komaj se je Gagarin spustil na tla, so v Moskvi že zaropotali propagandni bobni. Vsak narod bi bil ponosen na takšen uspeh. Vendar pa je Hruščev ta uspeh politično izkoristil do skrajnih meja. A to nič ne spremeni na bistvu stvari. Hruščev sam nabolje ve, da so ZDA še vedno najmočnejša industrijska država in da se vojaško razmerje med Vzhodom in Zahodom zaradi vesoljskega poleta ni spremenilo. Sicer pa bodo Amerikanci Sovjete prej ali slej dohтели. Pač pa bo Hruščev napel vse sile za psihološko in politično špekulacijo. Skušal bo vplivati na vse tiste neopredeljene narode, za katere se borita Vzhod in Zahod.

Sovjetska raketna tehnika je zdaj res nadkrilila zahodno, toda človek ne živi samo od tehnike, ampak tudi od svobode duha, katere pa komunizem ne more dati. To je občutil sam Gagarin, ko je po povratku iz vesolja moral najprej pozdraviti KP in Hruščeva, ter šele potem svojo družino.

Nekaj podrobnosti z Gagarinovega poleta

Ime Jurija Gagarina je danes zaslovelo povsod in vsi v teh dneh rojeni otroci v Rusiji nosijo sedaj to ime. Moskva je pripravila svojemu največjemu junaku sijajen sprejem. Dva milijona oseb je dne 14. aprila z nepopisnim navdušenjem sprejelo Jurija Gagarina ob njegovem triumfalnem prihodu v Moskvo. Ljudje so peli, kričali, se smejali in jokali prav kot bi ponoreli od samega veselja. To splošno navdušenje je presunilo tudi najvišje predstavnike, Hruščeva in njegove najtesnejše pomočnike, da so vidno vznemirjeni pričakovali pristanek velikega letala, s katerim se je iz neke tajne baze pripeljal Jurij Gagarin. Napetil se je naravnost do predsednika Hruščeva in mu rekel: »Vesel sem, da vam smem sporočiti, da sem dovršil delo, ki mi je bilo zaupano od vlade in partije. Počutim se dobro in sem pripravljen na kakršnokoli akcijo, ki mi bo še zaupana.« Hruščev se mu je po teh besedah približal in ga jokajoč objel in poljubil na obe lici. Nadvse pristržno je bilo Gagarinovo snidenje z domačimi, z ženo Valentino, hčerka, očetom in mamo. Velikanska množica pa je ure in ure vztrajala v navdušenih vzklikih in množičnih mimohodih. Odslej bo Jurij Aleksejevič Gagarin nosil naslednje častne naslove: prvi sovjetski astronaut, heroj Sovjetske zveze, častni pionir, letalec prvega razreda, specialist za radijske zveze, prvak v letanju v višino, prvak v hitrosti, zaslužni mojster športa. Poleg tega je prejel tudi mednarodno odlikovanje, zlato medaljo za absolutne rekorde.

Jurij Gagarin je na tiskovni konferenci sproščeno, a vendar zelo previdno odgovarjal na nešteta vprašanja časnika. Nad tisoč domačih in tujih časnika je se je v soboto 15. aprila zbralo v Kulturnem domu v Moskvi na napovedanem sestanku z ru-

skimi znanstveniki in Gagarinom. Najprej je časnika govoril profesor Nikolaj Nasmajanov, ki je poudaril, da je Gagarinov srečni polet v vesolju rezultat skupnega dela in študija številnih znanstvenikov, inženirjev, kemikov, astronautov in delavcev. Povedal je tudi, da za ta uspeh niso žrtvovali nobenega človeka in da je Gagarin res prvi, ki je uspel v tem izrednem podvigu. Ko je začel Gagarin svoj govor pred časniki, se je najprej predstavil kot sin preprostih kmetijskih staršev, ki nima nič skupnega s princem Gagarinom iz Smolenska. Povedal je nato svoje vtise in občutke s tega edinstvenega poleta, ko je videl velikanske zvezde na popolnoma črnem nebu, sonce, ki je tisočkrat svetlejši kot ga gledamo mi na zemlji, in zemljo samo, na kateri je jasno razločil dele sveta, velike reke in gorovja ter svetli obroč okrog zemlje. Breztežnost mu ni delala težkoč. Delal je z lahkoto, čeravno je vse plesalo v zraku in je on sam bil dvignjen v zrak. Ves čas poleta ga je tolažil in krepil občutek povezanosti z zemljo. Časniki so ga vprašali »koliko članov šteje astronautska šola.« »Toliko, kolikor jih zadostuje za naše podvige,« je odgovoril. »Ali ste dobili kakšno posebno nagrado?« »Da, najlepšo, objem Hruščeva.« »Koliko plače dobite?« »Toliko, kolikor mi zadostuje.« Ti odgovori so časnika zaprli usta in so se zavedli, da so v Rusiji, kjer je vsaka beseda pod nadzorstvom, ki tudi sedaj v tem izrednem slučaju ni popustilo.

Po zadnjih vesteh je prišlo do protislovja med izjavami ruskih znanstvenikov in Gagarina samega ter med drugimi, zlasti ameriški znanstveniki. Zlasti je še nepojasnen povratak in pristanek na zemljo prvega astronauta.

39. milanski velesejem

12. aprila je ministrski predsednik Fanfani otvoril 39. milanski velesejem. Letošnji milanski velesejem spada med najpopolnejše razstave gospodarske delavnosti v Evropi.

Epidemija rumene mrzlice v Etiopiji

Več tisoč smrtnih žrtev je že povzročila epidemija rumene mrzlice v Etiopiji. Oblasti so izdale stroge zdravstvene ukrepe in odredile cepljenje približno enega milijona oseb na najnevarnejših področjih. Menijo namreč, da višje ležeča področja niso v nevarnosti, ker smrtonosna muha Aedes, ki bolezen prenaša, ne prenese višine nad 2000 metrov. Mnogo etiopskih središč, kakor glavno mesto Addis Abeba, pa ležijo na višinah nad 2500 metrov.

Vedno več nesreč na italijanskih cestah

Cestne nesreče v Italiji tako naraščajo, da povzročajo odgovornim krogom javne varnosti vedno večje skrbi. V januarju in februarju letos so zabeležili na cestah italijanskega polotoka kar 41.496 cestnih nesreč, kar predstavlja za 27,7 odstotkov več kot v istem obdobju lanskega leta. Isto je s številom smrtnih žrtev: v letošnjih prvih dveh mesecih 1128, v lanskih 851. Največji odstotek cestnih nesreč in smrtnih žrtev odpade na rimsko občino, kjer so v januarju in februarju letos zabeležili 8999 cestnih nesreč s 40 mrtvimi in 4.218 ranjenimi.

KRŠČANSKI NAUK

Odrešenik je ljubil tudi grešnike

Ko je Jezus hodil skozi mesto Jeriho, je videl višjega cestinarja Zaheja na smokvinem drevesu ob cesti. Rekel mu je: »Zahej, stopi doli, kajti danes moram v tvoji hiši ostati.« Zahej je tedaj ubogal in ga je z veseljem sprejel v svojo hišo. Ljudje pa so godrnjali, češ da se je ustavil pri grešnem človeku. Jezus pa je rekel: »Sin človekov je prišel iskat in zveličati, kar je bilo izgubljenega.« (Luk 19, 1-10).

Odrešeniku so se vsi grešniki smilili. Zato jih je iskal, šel za njimi, kakor gre pastir za izgubljenim ovco, opominjal jih je k spreobrnjenju in jim odpustil grehe. Četudi jim je grozil s sodbo, je to storil le iz ljubezni. Saj je jokal nad nespokojenim Jeruzalemom. Nazadnje je za grešnike dal svoje življenje. Kako ljubeznivo je vabil vse žalostne, potrte in skesane k sebi: »Pridite k meni vsi, kateri se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil. Vzemite moj jarem nase in učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen, in našli boste mir svojim dušam. (Mat 11, 28-29).

Te besede so prišle iz Srca, ki je neskončno usmiljeno. Ljubimo to Srce in posnemajmo ga! »Zakaj Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da se nihče kdor vanj veruje, ne bo pogubil, ampak imel večno življenje.« (Jan 3, 16).

ŽIVLJENJE GOVORI

ZAPRITE ŠE MENE!

Vero posebno preganjajo češki, ogrski in rumunski komunistični diktatorji.

Na Ogrskem je prišel iz zaporu predsednik Zbora ogrskih škofov nadškof Grosz.

Pa je postal komunističnemu diktatorju Kadarju izredno pismo.

Komunistična vlada je namreč dala zapreti spet osem duhovnikov, češ da so sovražniki države.

Prezvišeni nadškof Grosz je v pismu takole neustrašeno zapisal:

»Če so ti duhovniki krivi zločina, sem takega zločina kriv tudi jaz. Če teh odličnih duhovnikov, ki jih poznam že dolgo let, ne izpustite, zaprite še mene v ječo, iz katere ste me pred kratkim izpustili!«

To je pač junaška čednost krščanske ljubezni. Ali bi bil zmožen Kadar, ogrski diktator, da bi bil pripravljen za tovariša iti v ječo? Pobijati, mučiti ni junaštvo. Trpeti in žrtvovati se za bližnjega pa je junaštvo.

70-letnica enciklike Rerum novarum

Dne 15. maja bo preteklo 70 let, odkar je bila izdana papeška enciklika Rerum novarum. Enciklika, ki jo je izdal papež Leon XIII., obravnava pereča socialna vprašanja, zlasti vprašanje pravične delavske plače. Pred 70 leti je ta papeževa beseda predstavljala prav gotovo nov temelj za ves nadaljnji razvoj katoliške sociologije in za reševanje socialnega vprašanja. Zal je enciklika le premalo poznana. Za sedemdesetletnico se po katoliškem svetu pripravljajo razne proslave, pri katerih bodo strokovnjaki obrazložili vsebino in še vedno trajen pomen enciklike. Tako bo tudi v Trstu. Pripravlja se izdaja slovenskega prevoda te papeževe enciklike.

Kardinal Višinski pride v Rim

Kakor poročajo listi, pričakujejo v Rimu prihod poljskega kardinala Višinskega. Temu obisku pri svetem očetu pripisujejo katoliški krogi velik pomen. Kardinal Višinski je namreč na vse načine skušal ustvariti vse tiste pogoje, ki naj bi omogočili neko sožitje med katoliško Cerkvijo in komunističnim režimom. Mnogi so že upali, da mu bo uspelo. Dogodki zadnjega časa pa pričajo, da je tako sožitje nemogoče, ker ne more komunistični režim dovoliti, da bi Cerkve svobodno vršila svoje poslanstvo, predvsem nemoteno vzgajala mladino v krščanskem duhu. Zaradi težav, ki so se znova pojavile na Poljskem, je kardinal Višinski pogumno in javno nastopil za pravice katoliške Cerkve, kot pišemo na drugem mestu.

Duhovniki v Južni Ameriki

Latinska Amerika šteje sedaj le 35.000 duhovnikov. Potrebno bi jih vsaj 135 tisoč, da bi na vsakih tisoč prebivalcev prišel po en duhovnik. Pomanjkanje duhovnikov povzroča versko nevednost. Kjer je pa verska nevednost in niso ljudje poučeni v verskih zadevah, se širi praznoverje. Verska nevednost in zato tudi praznoverje sta sedaj največja nevarnost za obstoj in širjenje katoliške vere v Južni Ameriki.

Za državno podporo privatni šoli

Škofje in nadškofje na Siciliji so se zbrali na daljše posvetovanje. Obravnavali so razna dušnopastirska vprašanja, posebno skrb so posvetili vprašanju vzgoje in šole v luči enciklike Divini illius Magistri, ki jo je leta 1930 izdal papež Pij XI. Poudarili so, da imajo prvo naravno pravico do vzgoje starši. In te pravice jim ne sme in ne more nihče odvzeti. Drugo skrb za vzgojo ima Cerkve, ker so ljudje po krstu postali njeni člani. Država mora družinsko vzgojo samo dopolniti. Na šolo

in na vzgojo v njej imajo pravico vplivati družina, Cerkve in država. Družina, ker skrbi za vzgojo človeka, Cerkve, ker skrbi za vzgojo kristjana, država pa, ker mora vzgojiti dobre državljane. Delo družine, Cerkve in države se mora torej v šoli dopolnjevati.

Škofje so se dotaknili vprašanja, ali mora država podpirati tudi nedržavne šole. Odgovor škofov je v tem jasen. Ker imajo starši pravico, da svojim otrokom izberejo šolo, ki se jim zdi primerna, in morejo otroke pošiljati tudi v nedržavne šole, ima država dolžnost, da štiti in podpira tudi nedržavne šole. Država ima nadalje dolžnost, da staršem pomaga pri izbiri šole in jim to izbere tudi dejansko omogoči.

Izredno škofovsko posvečenje

Preteklo nedeljo je sveti oče podelil škofovsko posvečenje duhovniku Gabrielu Coussa, ki pripada vzhodnemu obredu. Prvič v zgodovini Cerkve se je zgodilo, da je papež podelil škofovsko posvečenje v vzhodnem obredu in ne v latinskem. Ker se škofovsko posvečenje izvrši med sveto mašo, je sveti oče tudi sveto mašo daroval v vzhodnem obredu. S tem dejanjem je sveti oče pokazal, da so v Cerkvi vsi liturgični obredi enakopravni. Med sv. mašo so prepevali zbori raznih rimskih samostanov vzhodnega obreda.

Koncert RAI-ja v Vatikanu

Orkester in zbor italijanskega Radia sta priredila v sredo 12. aprila koncert pred svetim očetom v Vatikanu. Vsakoletni koncerti italijanskega radia v Vatikanu se ponavljajo od leta 1944 dalje. V obširni dvorani so obkrožali svetega očeta številni kardinali, škofje in drugi cerkveni dostojanstveniki. Zbrani so bili tudi člani diplomatskega zbora in številni kulturni delavci. Koncert je vodil dirigent Massimo Freccia. Ob koncu se je sveti oče zahvalil za uspeli nastop.

Število korejskih duhovnikov raste

Nedavno je bilo na Koreji posvečenih 22 novomašnikov. Z njimi je število korejskih domačih duhovnikov naraslo na 274. Sorazmerno številni domači duhovniški poklici dajejo lepo upanje za misijonsko delo v bodočnosti.

Večerna šola za zakasnele poklice

V Belgiji bodo ustanovili večerno šolo za zakasnele poklice. Šolo bodo vodili redovniki Božje Besede, ki vodijo že 23 podobnih šol po svetu. Prednost te šole bo še v tem, da bodo kandidati dalje ostali v svojem poklonem delu, dokler se v večerni šoli ne bodo toliko izpopolnili, da bodo lahko vstopili v bogoslovje.

Cerkev na Poljskem

Cerkve na Poljskem je nastopila javno in odločno v obrambo svojih pravic. Komunistem jo vedno huje napada. Po konferenci komunističnih četovodij v Moskvi pretekli december se je brezbožna propaganda ojačila in pomnožila.

Najprej je oblast ukinila krščanski nauk v šolah, nato je silno obdavčila cerkve in verske ustanove, potem se je poostrišla po časopisju gonja proti Cerkvi, kot zadnje dejanje je sledil javen napad Gomulke ob začetku kampanje za politične volitve, ki so bile 16. aprila. Vodja poljskega komunizma Gomulka je napadel Vatikan in poljsko Cerkve in ju obdolžil upora, ker se upirata komunizmu. Po dogovoru iz 1. 1956, je bilo prvič, da je vlada javno napadla Cerkve. Kardinal Višinski je še isti večer odgovoril v eni izmed varšavskih cerkva polni vernikov: »Res je, da se Cerkve upira vsakemu preganjanju in ne bomo se branili pred obtožbo, da smo uporniki.«

KARDINAL VIŠINSKI GOVORI

»Že 13 let je, odkar mi je bila poverjena skrb za katoliško Cerkve na Poljskem in v tem času sem se večkrat srečal s Pijem XII. in trikrat že s sv. očetom Janezom XXIII. ter z raznimi vatikanskimi osebnostmi, a nihče mi ni nikdar dajal navodil za zadržanje poljskih škofov, pri upravljanju poverjenih škofij.«

V dokaz, kako se poljski režim bori proti Cerkvi, je kardinal izjavil, da obstoja in deluje v Poljski več desetih državnih organizacij z edinim namenom, da bi poljsko ljudstvo odtrgale od Cerkve in ga speljale v brezbožstvo, in seveda v prvi vrsti mladino. Med te hočejo najprej zasejati brezbriznost do vsega, kar prihaja od Cerkve, in nato ji vcepiti sovraštvo do nje. »Seveda,« je nadaljeval kardinal, »se neprestano ponavlja, da ni boja proti Cerkvi. Kaj pa je torej to? Kako naj se to imenuje? Istočasno pa si režim na vse načine prizadeva prepričati ljudstvo, da se Cerkve bori proti poljski državi in da jo v tem podpihuje Vatikan.«

Ko je kardinal omenjal Gomulkova izvajanja o petletki in o drugih vladnih načrtih, je rekel: »Človek ni bil ustvarjen od Boga kot žival, ki samo žre, človek je namenjen za kaj višjega. Svet daje ljudem programe in jim naroča, »jejte in molčite«. Toda Kristus je rekel svetu: »Jaz vam pravim, da človek ne živi samo od kruha.«

Zbirka nemških katoličanov v preteklem postu

V Zahodni Nemčiji so imeli na tiho nedeljo že tretje leto nabirko za boj proti lakoti in boleznim po svetu. Letošnja nabirka je psegla obe prejšnji. Po dosedanjih podatkih je zbirka presegla 50 milijonov nemških mark, kar znaša okrog 8 milijard lir. Vendar še niso znani dokončni podatki. Lansko leto je dala nabirka 44 milijonov mark.

Slepi novomašniki

V Barceloni je daroval prvo sveto mašo redovnik Jaime Cortes Torraz. Ko je prejel diakonat, je zbolel in zgubil vid. Sklenil je, da se bo posvetil delovanju med slepci.

Kapela 1200 m globoko v zemlji

V velikem kositrnem rudniku v Boliviji so rudarji zgradili kapelo 1200 m globoko.

Ob 15 letnici smrti kardinala Von Galena

V münstrski stolnici so praznovali 15-letnico smrti kardinala von Galena, ki je ostal vsem vernikom v živem spominu zaradi njegove neustrašene borbe za versko svobodo pod nacizmom.

Prvi karmelski samostan na Švedskem

Švedska vlada je dovolila, da se v deželi ustanovi prvi ženski karmelski samostan, v katerem bo 6 belgijskih in 2 švedski redovnici. Leta 1951 je švedska vlada odpravila vse zakone, ki so omejevali versko svobodo katoličanov, vendar je potrebno za ustanovitev redovnih naselbin vladno dovoljenje.

18 tisoč slepcev v Lurdu

Francoski slepci so imeli svoje letno romanje v Lurdu. Zbralo se jih je 18.000. Tako romanja se vršijo od leta 1845 dalje. Med slepci je bilo tudi 40 slepih duhovnikov. Vsakoletno srečanje v Lurdu je istočasno zborovanje, kjer razpravljajo o problemih slepcev.

SATAN JE MOGOČEN, A CLOVEK NE BO UKLONIL GLAVE PRED NJIM

Nato je kardinal zaklical z močnim glasom: »Jaz ti pravim, o Cezar, da se boš uklonil svojemu Bogu in boš služil samo njemu in nikomur drugemu. Satan je močnejši, a človek ne bo uklonil glave pred njim...«

»Dovolj je, da se vprašamo, kaj bolj koristi Cerkvi in človeku, to, da liže čevlje kot suženj, ki se odpove svoji prostosti, svojemu razumu in svoji volji, ali pa da z dvignjeno glavo junaško izpove resnico in brani svojo človeško čast?«

»Na zemlji so dobe,« je nadaljeval kardinal, »v katerih je tema. Toda med neizogibljivimi razjasnitvami se spet prikaže Kristus, ki s svojega križa vodi človeštvo v bodočnost, da se ne prelevi v čredo volkov, ki se tržejo med seboj.«

Kardinal je zaključil svoj govor s povabilom, naj verniki strnejo svoje vrste in naj ostanejo trdno povezani s Cerkvijo v

boju, ki ga bje, da brani in utrdi svobodo Kristusu na Poljskem.

Na Gomulkove obtožbe je vatikanski radio tako odgovoril:

»Zopet ista taktika do katoličanov od strani komunističnega režima, zopet poskus odtrgati Poljsko od sv. Stolice. Poljskim škofom se očita kot zločin njihova zvestoba sv. očetu in sv. Stolica se obtožuje, da ustvarja boj proti komunizmu na račun poljskih škofov in katoličanov. Kar se tiče preganjanja, je dovolj, da navedemo pismo od 12. jan. 1960, v katerem kardinal Višinski poziva duhovnike, naj bodo pripravljeni še na težje dni zaradi napadov brezbožstva in naj ostanejo zvesti Cerkvi in naj se uprejo vsakemu kršenju pravic tudi za ceno obsodbe, izgona ali izgube svobode.«

Iz kardinalovih besed zveni vsa grozota preganjanja Cerkve na Poljskem, se pa tudi kaže pogum in odločnost duhovnega voditelja svojega naroda, ki je na vse pripravljen, da ohrani svojemu ljudstvu vero in zvestobo do Cerkve.

Pastirski obisk v Sv. Križu

Naj nam Katoliški glas oprostí, da se že tako dolgo časa nismo oglasili k besedi. Naša vas ni ravno majhna, zato je pri nas vedno kaj novega. Pa pojdemo po vrsti.

Koncem januarja se je na pobudo našega marljivega, g. župnika osnoval gospodinjstvo, ki ga vodijo č.č. šolske sestre iz Trsta, ki so zlasti na tem področju znane kot prave strokovnjakinje in učiteljice. — Tečaja se udeležuje kakih trinajst domačih žen in deklet, kar je za vas z dva tisoč slovenskimi prebivalci odločno premalo. Res je sicer, da so naši mlajši ljudje obeh spolov zaposleni večinoma v Trstu in se vračajo šele v večernih urah z dela domov, kakor je na žalost tudi res, da mnoge mlade gospe in gospodične, za tako resne in za družinsko življenje koristne stvari ne najdejo ne časa ne zanimanja. Učenje na tečaju uspešno napreduje in sedaj ko gre tečaj h koncu, bo marsikateri žal, da se ga ni udeleževala. Za prihodnjo nedeljo so naše pridne tečajnice najavile zaključno razstavo, ki bo v prostorih župnišča vsakomur na ogled, da se prepriča koliko lepega in koristnega so se mlade kraške gospodinjke naučile.

V zvezi z bivanjem in delovanjem č.č. sester v naši vasi naj omenimo tudi zelo uspelo proslavo materinskega dne, ki je bila v župnijski dvorani tik pred veliko nočjo in sicer 27. marca. Nastopili so naši šolski otroci kakor tudi nekateri dijaki tukajšnje industrijske strokovne šole. Požrtvovalni kulturni delavci prof. Jože Peterlin iz Trsta pa je številnim materam spregovoril topla slovenska beseda v pozdrav in priznanje za njihove žrtve. Po njem nam je živo in prepričljivo govoril veliki Cankar, ki je v svojih delih postavil lastni materi in slovenski materi sploh trajen in svetel spomenik. Kot smo že omenili, so na prireditvi nastopili naši dragi otročiči, ki so pristrčno in lepo odigrali priložnostno igro: V boj za mamico. Sledili so še trije prizorčki z isto motiviko ter številne pesmi in deklaracije, ki so materinski večer še bolj poživile. Vse je izzvenelo kot pristen otroški spev, spev ljubezni in hvalečnosti do naših mater. Naj tu posebej poudarimo, da so spored celotne prireditve z veliko požrtvovalnostjo in skrbnostjo pripravile č.č. sestre, katerim gre tudi za to naša iskrena in topla zahvala.

Pastirski obisk

Na belo nedeljo je našo župnijo obiskal g. škof. Ob 10^h je za svetokriške vernike daroval sv. mašo, med katero nam je toplo in očetovalno govoril v lepem slovenskem jeziku in nas vzpodbujal k prizadevanju in vztrajnosti v krščanskem življenju. Med sv. mašo je ubrano pel domači cerkveni mešani zbor prelepe velikonočne pesmi.

Posebnost zase je bila na ta skupni praznik slovesna blagoslovitev novega marmornatega križa na glavnem oltarju. Novi križ, ki so ga s prostovoljnimi darovi na pobudo našega neutrudljivega č.č. župnika kupili zavedni in verni župljani, nadomestila prejšnjega iz lesa, ki je bil — med drugim rečeno — star kolikor je stara naša župnijska cerkev (461 let) in ni mogel več kljubovati zobu časa. Blagoslovitev križa je opravil sam naš tržaški g. škof, medtem ko je vsa cerkev

pela vedno lepo in tolažljivo pesem Kraljevo znamenje križ stoji...

Prezvišeni je ostal v naši župniji ves dan in je popoldne skupno z drugimi slov. duhovniki pel slovesne litanije M. JB Po blagoslovu se je razvil spreved na domače pokopališče, kjer je g. škof opravil molitve za pokojne, cerkveni zbor pa je zapel Libero in za zaključek še tolažbe polno pesem Jaz sem vstajenje in življenje. Z obiskom na pokopališču se je uradna pastoralna vizitacija našega g. škofa v Sv. Križu zaključila. Nam vsem bo ta lep dan ostal še dolgo v spominu, zato izražamo kriški verniki prezvišenemu g. škofu sinovsko hvalečnost, vsem pa, ki so kakorkoli pripomogli k uspehu lepega praznika iskren Bog plačaj!

Bane

Na velikonočno nedeljo smo tukaj v Banah izredno lepo praznovali praznik vstajenja Gospodovega. Slovesnost je povzdignilo izredno lepo petje, za katero gre pohvala požrtvovalnosti gospoda Bertota Vidaua, ki se je potrudil in izučil domači pevski zbor in katerega je tudi vodil med slovesno službo božjo v cerkvi. Slovesno službo božjo je opravil č. g. Jože Vidmar, ki je po evangeliju zelo lepo in ganljivo pridigal.

Cerkvica je bila zelo lepo okrašena, za kar ima zasluge tukajšnji domačin gospod Pavle. Vso slovesnost smo registrirali na magnetofon. Tako imamo trajen spomin na to lepo slovesnost velikonočnega praznika. Precej ljudi tudi potem rado posluša registrirano mašo in pridigo.

Odvetniška stavka

Odvetniki in prokuratorji tržaškega sodišča so se pridružili vsedravnji stavki. Stavkali bodo do 22. aprila.

RODITELJSKI SESTANEK. Ravnateljstvo Nižje srednje šole v Gorici sporoča, da bo v nedeljo 23. t. m. ob 10.30 roditeljski sestanek v zbornici šole v ul. Randaccio. — Ker bo to zadnji sestanek v tem šolskem letu, pričakuje ravnateljstvo, da bo udeležba številna.

DAROVI

Za Katoliški dom: N. N. - Gorica - namesto cvetja na grob pok. Milana Brajnika 5.000; N. N. - Gorica 1.000; N. N. - Sovodnje 1.000; Karl Crnigoj - Tržič 2.000; Doles Fortunat 2.000; H. K. 1.000; L. A. 1.000; H. I. 2.000; M. K. 1.000; N. N. 2.000; N. N. 250; Brumat 10.000; N. N. 25.000; Bric Bruna 1.500; N. P. 2.000; Petroni 1.000; goriška Marijina družba 12.000; družbenica N. N. 5.000; N. N. 3.000; N. N. - Podgora 1.500; Vera Kodelja 2.000; družina Brajnik 500; družbenica N. N. 1.500; Rev. Čanga Ciril 5.000; M. M. 1.000; družina Sistič 1.000; N. N. družbenica 1.000; N. N. družbenica 1.000; N. N. družbenica 1.000; Malfati Fani 1.000; Brezausček Franc 5.000; Pisk Franc 1.000; Pregelj Marija 1.000; družina Štekar 500; Cuk Bojana 500; N. N. 200 lir.

Problemi slovenske edinosti

Trst, 18. aprila 1961.

Tako zvani »akcijski odbor«

Neugoden položaj slovenske manjšine v Italiji nas že dalje časa priganja k iskanju novih poti v organizaciji našega odpora proti italijančevanju našega naroda na tem koščku slovenske zemlje. Med drugimi načrti se je sprožila tudi zamisel nekakega koordinacijskega odbora vseh slovenskih političnih, kulturnih, dobrodelnih, športnih in raznih drugih društev in krožkov. Ta odbor bi bil nekaj skupen forum vseh zamejskih Slovencev v Italiji, ki bi bil kompetenten v skupnih narodno-obrambnih zadevah, bil bi nekaj slovenski parlament. Ljudje različnih mišljenj so se začeli sestajati in se o tem razgovarjati. Prvoten načrt se je nekoliko omejil, če je možno točno poročati na podlagi različnih vesti in dejstev, in sicer na odbor samo političnih strank, v katerih se udeležujejo Slovenci. Ta odbor naj bi se, kakor trdijo nekateri, imenoval »akcijski odbor«.

Mnenje nekaterih

Ob tem načrtu želi povedati svoje mnenje tudi nekaj Slovencev, ki so vedno sodelovali pri naših demokratičnih organizacijah, pri propagandi za »Slovensko list« in kadarkoli je bilo mogoče kaj storiti za slovensko stvar. Ne prihajajo na dan s svojimi podpisi, ker bodo vsi, ki bodo brali ta dopis, takoj vedeli, kateri ljudje so ga sestavili. Ker ne gre za kake poklicne politike, imena niso važna. Važno je, da ta dopis ni delo samega avtorja, temveč misel več ljudi.

V slogi je moč

Slovenski demokrati in katoličani najprej iz vsega srca želimo, da bi prišlo med Slovenci v Italiji koncem koncev do prave in resnične sloge. Kako zapeljiva je misel, da bi mogli kdaj odriniti pičlo število slovenskih komunističnih partijcev Vidaličev ali Deklevo smeri, od njih končati in se združiti v organizacijo, ki bi ji bila pri srcu izključno korist naše krščanske kulture, delavcev, obrtnikov, kmetov, nameščencev in zanesljiva jamstva za obstoj naše narodne manjšine. Ako bi bila dobra volja, bi mogli ustanoviti nestrankske odbore vsaj za naše povsem skupne zadeve: Slovensko gledališče, kulturni dom, študijsko in ljudsko knjižnico, šolska vprašanja in podobno. To pa brez partijske kontrole in njihovega preglašovanja. Vsaj začeti bi mogli v teh skupnih zadevah, ako bi se mogli in hoteli odreči komunisti svojemu pohlepu po oblasti.

Kdo naj predstavlja Slovence?

Kakor smo že ponovno čitali v Kat. glas., bi načrt o »akcijskem odboru« ne mogel uresničiti naših želja. Pobudo za ta odbor je dala »Slov. kulturna gospodarska zveza«. To je dvojnič titovske politične organizacije. Nekateri trdijo, da so dali dovoljenje za ustanovitev te zveze komunistični centralni odbori v Rimu in v Ljubljani. Ni dvoma, da je ta ustanova pod komunističnim vodstvom.

Pod to etiketo se želijo predstaviti titovci kot nekomunisti, da bi tako razširili svojo bazo in polagoma absorbirali društva, ki jih partiji doslej ne morejo kontrolirati.

Nastopajo s preprostimi argumenti: Za seboj imamo matično državo, italijanska vlada nam je izplačala odškodnino za hotel »Balkan«, odločilen vpliv imamo na mešano komisijo za izvedbo londonskega sporazuma, v svojo bisago smo že poba-

sali vse, kar je bolj otipljivih pripomočkov pri političnem delu. — Edino, kar jim dela skrbi, je to, da jih je kljub njihovim materialnim ugodnostim zapustila večina Slovencev. Pri zadnjih pokrajinskih volitvah so dobili okrog 5.800 glasov. Zato bi radi z novimi političnimi formacijami zbegali Slovence in si popravili svoje strte kosti.

Kaj pravi Vidali?

Ni pa tega mnenja Vidali, dejanski vođa tržaških kominformistov. Kot državni poslanec se ima za edinega predstavnika tržaških Slovencev. Nekateri menijo, da je pri poslanskih volitvah glasovalo za Vidalija okrog 17.000 Slovencev. Vidali-jevi ljudje menda predlagajo, da bi vzeli slovenske zadeve v roke slovenski župani, občinski in pokrajinski odborniki, ki bi izbrali v svojem krogu nekaj izvršni odbor. Ta naj bi se boril na pristojnih mestih za slovenske pravice po navodilih političnih in strokovnih organizacij. S tem bi seveda Vidali izvil titovcem iz rok dobre karte. Jasno pa je, da bi v važnih rečeh moral dati svoj pristanek sam Togliatti.

Se drugi glasovi

Cisto gotovo je, da so se že vršila pogajanja za ustanovitev nekega »akcijskega odbora«. Toda gotovo je tudi, da se teh pogajanj niso udeležili ljudje, ki bi bili za to pooblaščen od demokratično ali katoliško usmerjenih organizacij. Ta vest se zdi, da je popolnoma zanesljiva. Kot demokraci pa seveda ne moremo nikomur braniti, da se pogaja in brati v svojem lastnem imenu s komunisti ali da želi postati komunističnemu pokretu figov list.

Izkušnja preteklosti

Nedavna preteklost uči, da gre titovcem predvsem za njihove strankarske koristi. Vsi se spominjamo nedavne stavke slovenskih srednješolcev. Stavkali so po navodilu titovcev, da so s tem kolavdirali prav-

kar ustanovljene »šolske odbore« na višjih srednjih šolah. Pretveza je bila prekinitev razprave parlamentarne komisije o osnutku zakona za slovenske šole. To razpravo pa so prekinili, ker so se hoteli socialistični komisarji udeležiti kongresa svoje stranke. Drug tak primer: V nekem kraju se je mladina združila v skupnem športnem krožku. Pristopili so tudi titovski mladinci. Toda so morali izstopiti in proti njim je partijsko vodstvo izvajalo ukrepe. Tisti krožek namreč ni bil pod titovskim vodstvom. Tretji primer: V neki tržaški župniji so tožili župniku kaplana, da je dovolil predavati v župnijski dvorani domobrancem, ki so baje govorili proti Nemcem in Italijanom, kar je bilo vse iz trte izvito.

Mladina gleda na nas

Mladina se vprašuje: »Kaj so mogli ponuditi našim politikom, da se je pričela ta ljubezenska idila med nekaterimi preizkušenimi protikomunističnimi borci in klavrnimi ostanki nekdanje mogočne Slov. ital. antifašistične unije? Če se deli ondi kaj otipljivejših dobrin, se nam ne splača poslušati naših osivelih demokratov, temveč kreniti k viru vseh sladkosti, k titovcem.« — Zato bi bilo bolj koristno iskati sloge izven komunizma in brez njega. Kakšna prenapeljena kretinja bi mogla zbrisati vso našo demokratično tradicijo.

Kaj bi koristili generali brez vojske?

Drzni skoki v politiki bi lahko postali usodni. Nikar ne pozabimo, da so naši volivci povezani z italijanskimi someščani z neštetiimi vezmi, da so stalno pod njihovim vplivom. Korenite spremembe našega programa bi jih mogle dizorientirati in privedi v naročje italijanskim strankam. Italijanske demokratične stranke so previdne v svojih kretinjah proti slovenski manjšini. Naš položaj je tako delikaten, da nam ne kaže napovedati vojne celemu svetu. To bi tudi verjetno dalo novega zagona neofašističnemu gibanju v Trstu. Kaj bi imeli mi od tega?

Dan žrtev nacizma v Izraelu

Spričo zadnjih senzacionalnih novic o prvem poletu človeka v vesolje, je Eichmanov proces v Jeruzalemu prišel nekoliko v ozadje. A zadobil bo znova glavno mesto v svetovni javnosti, ko se bo prvo navdušenje nekoliko poglobilo in bo Eichmanov proces dospel do vrhunca. V petek 13. aprila so v Izraelu posvetili dan spominu mrtvih v nacionalističnih taboriščih in padlih v obrambi varšavskega geta. Ob 8^h zjutraj je glas sirene pozval vse prebivalstvo k enominutnemu molku. Vse življenje se je ustavilo in Judje so resnih obrazov in solznih oči pomislili in pomolili za svoje rajne, katerih pepel je veter raznesel na vse strani. Najvišji predstavniki oblasti so se povzpeli na bližnji grič Har Kazikaron, kjer gradijo ogromni mavzolej, ki bo še poznejšim rodovom pričal o rodumu judovskega ljudstva. V mavzoleju, zgrajenem v obliki bunkerja, bodo dobile častno mesto žare za pepelom umorjenih Judov ter dokumentarna zbirka vseh mogočih predmetov, ki so bili zadnja last deportirancev. Na ploščadi pred spomenikom pa bo-

do postavili velikanski svetlobni napis »Zachor«, kar pomeni »Spomni se«.

Po mnenju izraelskega sodnega sveta Eichmanov proces ne bo trajal manj kot tri mesece. Njegovi zagovorniki se na teh prvih zasedanjih močno trudijo, da bi prikazali nezakonitost procesa zoper tujega državljana v izraelski državi.

Eichmannov 25 letni sin Klaus je v Argentini izjavil, da njegov oče ni »zver«, kakor mu pravijo, temveč da je hotel večkrat, brez prelitja krvi, rešiti zamotani problem Judov. A bilo mu je vedno zabranjeno.

Jaz ljubim, ti ljubiš (To amo, tu ami)

Kadar vidijo filmski ustvarjalci, da se ena vrsta filmov posreči, vztrajajo potem vedno pri isti. To se je zgodilo tudi z italijanskim režiserjem Blasetti-jem, ki je pred dvema letoma izdelal dokumentar »Evropo ponoči«: film je dosegel pri ob-

činstvu izredno velik uspeh. Nato je prišel na vrsto drug podoben dokumentar: »Svet ponoči«, ki je bil nekaka kopja prvega, čeprav ga ni režiral Blasetti. In končno je prišel na platna toliko opevani »Jaz ljubim, ti ljubiš«. Reklama, ki so jo pripravili za ta film že toliko časa prej, je naredila, da je vladalo zanj veliko pričakovanje. Vedeli smo, da je bil Blasetti v Rusiji, kjer je snemal mnoge prizore tega filma. Toda v svojem pričakovanju smo ostali razočarani: film, za katerega nam pravzaprav ni jasno, zakaj nosi ta naslov, je spet nekaka kopja »Evrope ponoči«, to se pravi: izdelan je v istem slogu, samo da je mnogo bolj prazen in neumen in da nima prav nobenega pomena. Ako je Blasetti za izdelavo takega filma potreboval Evropo, moramo reči, da je bil njegov trud zaman: predstava je tako dolgočasna, da se gledalec sprašuje, kateri je pravzaprav namen tega filma: ne uspe mu zabavati, ne uspe mu povedati nič novega. Vmes ne smejo seveda manjkati pikantni prizori in strip-tease! Edina lepa točka filma je ruski balet, vse drugo je popolnoma zanič.

Film je prepovedan.

Mira

KULTURA V TRSTU

Avgust Černigoj v Moncenisiju

V baru Moncenisio se je zaključila razstava, ki jo je priredil slikar in grafik Avgust Černigoj. Pri kritiki je umetnik žel kot vedno topel sprejem. Razstavljal je olja in grafike. Zelo prikupna so bila olja na meji med abstraktnostjo in figurativnostjo, kjer so se pod barvno kompozicijo čutili predmetni obris. Grafike, suhe igle in lino reliefi so bili res mojstrsko izdelani. S to razstavo je Černigoj še enkrat pokazal v svojem umetniškem ustvarjanju veliko živahnost. Istočasno je imel umetnik osebno razstavo svojih del v Jakopičevem paviljonu v Ljubljani, kjer je žel velik uspeh. Sedaj so razstavo prenesli v Slovenj Gradec.

Mladinski literarni večer

V soboto je mladina tržaških slovenskih srednjih šol priredila v ul. Machiavelli 22 skupni literarni večer. Dijaki so brali svoja dela, ki jih je ocenila komisija profesorjev. Prvo nagrado je dobil Griša Mikuš, druge tri nagrade so dobili Mara Debeljuh, Vojka Strgar in Aljoša Volčič.

Gallusov koncert v Avditoriju

Pevski zbor Jacopus Gallus je priredil v soboto svoj prvi koncert v Trstu. Ob polni dvorani je zbor zapel pod vodstvom dirigenta Ubalda Vrabca pesmi, s katerimi je bil lani nagrajen v Vidmu na natečaju, ki ga je priredila RAI. Drugi del je obsegal pesmi: Ubalda Vrabca — Slovenska pesem, katero so morali dvakrat ponoviti, Oskarja Deva »Strašno grmi in se bliska«, Emila Adamiča »Kresovale tri devojke«, Matija Tomca »Svatovske pesmi«. V Boštjančičevi priredbi so podali moravsko »Zabučale so gore«. Solist Vladi Vodopivec je žel velik uspeh ter so morali pesem ponoviti. Ponovili so tudi Vrbčovo »Grenko smrt«, kjer je bil solist Karel Boštjančič ter Papandopulov »Skoči kolo«.

V Verdiju — Anton Janigro in Maureen Jones

V ponedeljek so otvorili v Verdiju spomladansko simfonično sezono. Morali bi jo otvoriti že v petek, toda zaradi stavke gledaliških uslužbencev je bila otvoritev prenesena. Orkester tržaške filharmonije je vodil Anton Janigro ob sodelovanju pianiste Maureen Jones. Izvajali so dela Beethovna, Vivaldija, Britena, Ravela.

Bežek je bil ljubitelj reda, discipline in dela in kot ravnatelj v teh obzirih zelo zahteven do drugih, a v prvi vrsti do samega sebe.

Glede kaznovanja se je bolj nagibal k Pestalozzijem, da velja le, kar se pridobi z doumevanjem in ljubeznijo in da odbija vsaka jeza in maščevanje.

Zelo mu je bila pri srcu tudi vzgoja lepega vedenja, ljudoljubja in spoštljivosti. Tudi sočnost do živali in rastlin ga je skrbela. Ljubil je tudi petje in zato zaključuje:

»Le tam se naseli, kjer pesmi done, kjer rožce cvetejo in ptički žgoje; tam vedno boš našel najboljše ljudi, hudobnim za cvetje in petje mar ni!«

In kaj naj še rečemo o naših nastopih, ki smo jih imeli na Solskem domu in jih je on ocenjeval? Zemljepisne, zgodovinske, prirodnoznanstvene in nastope poezij, beril s socialno vsebino in petja, pri katerih smo znali brenkati mladini po njegovih vzornih smernicah, je najbolje ocenjeval. Bežek pa se ni uveljavil le kot literat

Anton Janigro je zelo znan dirigent in violončelist. Rojen je v Milanu, deluje pa že dvajset let v Zagrebu z znanim solističnim ansamblom. Z »zagrebškimi solisti« ima letno turneje v ZDA in Severni Evropi. Janigro v glavnem dirigira in nastopa kot solist in le izredno vodi simfonične orkestre. Izšlo je mnogo njegovih plošč, zlasti z izvajanjem Boccherinijevih in Vivaldijevih skladb.

Mariborska Opera

Pretekli teden je gostovala v Avditoriju Mariborska Opera s komično opero »Sola za žene«. Dirigiral je J. Cipci, režiral C. Debevc. Kot pevka je nastopila tudi Tržačanka Milena Pertotova. Opera je številne poslušalce zelo navdušila.

Radio Trst A

Teden od 23. do 29. aprila

Nedelja: 9.30 Slovenske narodne pesmi. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Dravska roža«. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Kronika tedna v Trstu. — 17.00 Tržaški obiski: (9) »Boršt in Ricmanje«. — 21.00 Iz zakladnice slovenskih narodnih pesmi: (30) »Sveti šent Jurij potrka na duri«. — 21.30 Mozart: Godalni kvartet v d-molu K. 421.

Ponedeljek: 18.00 Italijanščina po radiu. 31. lekcija. — 18.30 Koncert baročne glasbe. — 19.00 Znanost in tehnika: »39. Milanški velesojem«. — 20.30 Stanislav Moniuszko: »Halka«, opera v štirih dejanjih.

Torek: 10.00 »Sto let italijanskega gospodarstva«, predavanje, ki ga je spisal Ivan Rudolf. — 16.00 »Kameniti gost«, drama v štirih dejanjih. — 16.40 Slovenski narodni motivi v izvedbi orkestra Alberta Casamassima. — 18.00 Radijska univerza: (4) »Obisk v milarni«. — 18.30 Mendelssohn: Simfonija št. 4 v A-duru, Op. 90, imenovana Italijanska. — 19.00 Pisani balončki. — 21.30 Koncert kitarista Bruna Tonazzija. — 22.00 Sprehodi po antičnih gajih: (10) »Anakreon - pesnik veseljak«.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence: 16. oddaja. — 18.30 O glasbi in glasbenikih v anekdotah: (4) »Pot do glasbe: Gluck, Schubert in Grieg«. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 »Mrtvi Kurenti, drama v treh dej. — 22.30 Cimarosa: Koncert za oboo in orkester.

Četrtek: 18.00 Radijska univerza: (4) »Stres in splošno neugodje«. — 19.00 Sirmo obzorja: Šege in običaji tujih narodov: »Indijanci«. — 20.30 Veliki simfonični orkestri: Orkester »NBC Symphony«. — 22.05 Umetnost: »Spomin na skladatelja Gustava Mahlerja«.

Petek: 18.00 Italijanščina po radiu. 32. lekcija. — 18.30 Chabrier: Pastoralna suita. - Bartok: Romunski narodni plesi. — 19.00 Sola in vzgoja: »Usmerjanje otrokovih sposobnosti in izbira poklica«. — 21.00 Gospodarstvo in delo. — 21.15 Koncert operne glasbe. — 22.00 Obletnica tedna: »Pred 625 leti se je rodil Timur-lenk«. — 22.15 O slovenski klavirski glasbi: »Od prvih akardov do prve povojne dobe: Vasilij Mirk in Matija Tomc«.

Sobota: 15.30 »Florentinski slammik« veseloigra v petih dejanjih. — 18.00 Radijska univerza: Stanko Janežič: Deset stoletij ruske duhovnosti: (4) »Zlati vek ruske svetosti«. — 19.00 Pomenek s poslušalkami. — 20.40 Zbor Vinko Vodopivec. — 21.00 »Dobra zamisel«, radijska drama.

Priznanemu časnikarju Arnaldu Vassalu je nekdo poslal članek s pripombo: »Prosimo te, da bi članku dodal vejice.« Časnikar se je pošteno spotil, da je članek uredil za tisk. Odgovoril je dopisniku: »Prosimo te, da bi mi prihodnjič poslal samo vejice, vse drugo bom poskrbel sam.«

In vzgojitelj, ampak tudi kot dober didaktik. V vojnih letih 1917 in 1919 je izšlo pri Slov. Sol. Matici njegovo »Občno ukoslovje z umoslovnim uvodom«, to je didaktika in logika. Pripravljal je še »Zgodovino pedagogike«, da bi tako zaključil cikel vseh pedagoških učbenikov za učiteljsišča, a pri tem zadnjem delu ga je smrt prehitela.

Bežek, kot učitelj in poznavalec otrokove duševnosti je vodil dolge polemične razprave v Popotniku l. 1903 o uporabi formalnih stopenj pri pouku. Bil je za take polemike globoko podkovan. Leta 1901 je bil v Jeni na Bavarskem in poslušal predavanja Viljema Reima, velikega poznavalca herbartovske pedagogike. Ni bil proti razčlenitvi učne ure, a bil je proti formalizmu in vedno istem kopitu. Prav zato se je učiteljstvo rado posluževalo njegove metode.

Glede njegovih potovanj v tujino, pri čemer je najbrž nanj uplival Aškerc, je leta 1903 potoval po Italiji, da se je tako še bolj izvežbal v italijanščini in spoznal tega naroda glavo in srce.

(Se nadaljuje)

HUBERT MOCNIK:

6

Ravnatelj Viktor Bežek ob stoletnici rojstva

Bežek je bil velik pristaš nemškega koznopolita in filantropa Herderja, ki je bil v 18. stoletju nekaj apostol človekoljubja in zato z veseljem citira Prešerna:

»Žive naj vsi narodi, — — —
ki žele dočakat dan,
ko rojak prost bo vsak,
ne vrag, le sosed mu mejak!«

Tako je Bežek poudarjal potrebo socialne izobrazbe in dolžnosti do družbe in se tu rokuje z Gregorčičem:

»Dolžan ni samo, kar velela mu stan,
kar more, to mož je storiti dolžan!«

Glede vernosti pa uči Bežek tako:
»Skrbite, da otroka ohranite moralno in
nравstveno čistega in živel bo v Bogu ter
mu bo vdan s svojo dušo in srcem; ne-
nравnost pa človeku vzame vero in ljube-

zen do Boga.«

Ko govori o značaju — pa tako:
»Modrijanov in genijev je svet poln, značajev pa šteje le malo. Kdor ne nosi v sebi prepričanja, kaj je npravno prav in kaj ne, ni značaj. — Zvestoba in po njej zaupanje so glavni temelji, na katerih se zida značaj.«

In svetuje, da le takim značajem in osebnostim lahko mirne zavesti hitimo naproti in jim kličemo:

»Tu na, pobratim, roko mojo,
ti mi podaj desnico svojo, —
da srce zvesto kakor kdaj
ostalo bode vekomaj!«

Ko govori Bežek o času primerni vzgoji, je proti povratku nekdanjih časov, ki so bili, splošno vzeto, slabši od današnjih, a je tudi proti nepremišljenemu in neizkušnemu duhu današnjega časa. Med novosele malike šteje tudi rekordni šport in akrobacije, kar oddaljuje od pospeševanja in utrjevanja telesnega in duševnega razvoja. Kaj bi Bežek šele danes rekel o vsem tem?

Asfaltiranje števerjanske ceste

Števerjan postaja vedno bolj priljubljena izletna točka ne samo za Goričane, temveč tudi za Tržačane in druge turiste in to posebno v pomladnih in poletnih mesecih. Zato smo vsi z zadovoljstvom sprejeli vest o pričetku koristnih del na poti, ki pelje v Števerjan. Začeli so namreč z asfaltiranjem križišča na Bukovju in na Sovenci in upanje je, da bodo s tem delom nadaljevali vzdolž vse ceste.

Stavka odvetnikov

Tudi goriški odvetniki so se dne 15. aprila pridružili splošni vsedrjavni stavki odvetnikov, ki bo trajala do 22. aprila. Odvetniki s tem protestirajo proti plačevanju davka na promet, ker da se s tem krši njihova profesionalna tajnost.

Razpisan natečaj za poljskega čuvaja

Goriško županstvo je razpisalo natečaj za službo poljskega čuvaja. Rok zapade 15. maja. Vsa pojasnila se dobe na pristojnem uradu na županstvu.

Premestitev sodnika Vizzinija

Sodnik okrožnega sodišča v Gorici dr. Cesare Vizzini je bil uradno premeščen v Videm. Zdi se, da je njegova premestitev posledica preiskave na falimentarnem oddelku okrožnega sodišča v Gorici, ki je bila izvršena pred nekaj tedni.

Štipendije dijakom kmetijskih šol

V nedeljo 16. aprila so v dvorani pokrajinskega sveta na Korzu razdelili štipendije dijakom kmetijskih šol v skupnem znesku 900 tisoč lir. Prvo nagrado v znesku 200 tisoč lir so podelili slovenskemu dijaku Mirku Primožiču z Oslavja, ki študira agronomijo na padovanski univerzi. Za to nagrado je bilo vloženih pet prošelj, med drugimi tudi prošnja Jožefa Jarca iz Doberdoba, ki je prejel izostanka drugih kategorij, ki niso imele dovolj konkurentov, 45.000 lir. Slovenski dijakoma iskreno čestitamo in želimo, da bi jim v ljubezni do naše grude sledili še drugi slovenski fantje. Zalostna posledica je, da ljubezen do zemlje izumira. Mladi ljudje si rajši poiščejo delo med očrnelimi tovarniškimi stroji, prav tako kmečka dekleta. Na mnogih posevkih so ostali le ostareli očetje in matere, ki delu niso več kos. Delo na kmetijah je trdo in večkrat neizprosno, zato pa upajmo, da ga bo olajšalo umno kmetijstvo in pa božji blagoslov.

Umrli je dr. Anton Grusovin

V sanatoriju sv. Justa je dne 13. aprila umrl dr. Anton Grusovin, ki je bil vsa povojna leta občinski odbornik. Dopolnil je 77 let. Zadnja leta svojega delovanja v občinskem odboru si je zelo prizadeval za čimprejšnjo uresničitev nove zveze med ulico Roma in trgov pred županstvom. Na zadnji seji goriškega občinskega sveta, pretekli torek, so mu za njegove zasluge 12 letnega delovanja v občinskem svetu podelili zlato kolajno, ki mu jo je župan prinesel v bolnico.

Pokojni dr. Grusovin je bil zelo navezan na Gorico in je dobro poznal njene razmere in potrebe. Zato se je naučil vseh treh jezikov, ki so v rabi na tej območju. Pogreb dr. Grusovina je bil v soboto zjutraj ob veliki udeležbi.

Prvi javni nastop OLYMPIE v Gorici

Ta dopis zaradi pomanjkanja prostora v zadnji številki objavljamo v tej. Ured. V soboto 8. aprila je novoustanovljeno športno združenje Olympia imelo »ognjen« krst. Prvič je namreč javno nastopila, odkar se je tudi formalno ustanovila. Svoje moči je sicer že prej preizkusila, in to 4. novembra lani ter 18. marca letos v Trstu proti društvu Skamperle, toda takrat je obstajala šele »de facto«, ne pa tudi formalno. Tokrat pa se je predstavila z vsemi papirji v redu: po ustanovnem občnem zboru in po vpisu v državno odbojkarsko zvezo.

Njen sobotni nasprotnik je bilo športno združenje Bor, sorodna organizacija iz Trsta, in tako je bila ta prijateljska tekma v odbojki hvale in posnemanja vreden »družinski« dogodek.

Tekmovanje se je vršilo v telovadnici Umetnostne šole in lepo število gledalcev mu je prisostvovalo.

Zmagala je Olympia, in sicer s 3-1 (15-4, 15-2, 11-15, 15-8).

Moštvo Olympia: Anselmi (kapetan), Devetak V., Devetak P., Di Battista, Terpin, Pelicon, Marinig, Cej, Kranner, Bensa.

Moštvo Bora: Sušteršič (kapetan), Cesar, Gombač, Zupin, Orel, Dougan, Klabjan.

Nagrajeni učenci za nalogo

»Stednja in zavarovanje«

V soboto 8. t. m. so nagradili 151 učenec osnovnih šol na Goriškem za nalogo »Stednja in zavarovanje«, ki jo je med lanskim šolskim letom razpisal državni zavod za zavarovanje INA. Med nagrajenimi je tudi 27 učencev naših osnovnih šol, od katerih jih je 25 prejelo diplomu in kolajno, 2 pa zavarovalno polico za 10 tisoč lir. Učenci so takole porazdeljeni po šolah:

SOLA v ul. CROCE: Verena Korsič, Marija Pausič.

PODGORA: Ivan Boškin, Valter Skorjanc.

ŠTEVERJAN: Silvester Čadeš, Marija Ilde, Cvetana Komjanc, Renata Rosso.

VALERISČE: Marija Koren, Sonja Komjanc, Rihard Komjanc, Zora Marega, Ana Vogrič.

SOVODNJE: Josipina Lašič, Zdravko Novak.

RUPA: Marija Luisa Fenu, Milena Malič.

VRH: Lucijan Černic.

DOBERDOB: Danijela Ferfolja, Marino Gergolet.

DOL: Ivan Devetti, Ana Ferletič.

JAMLJE: Marija Quinz, Ticijana Pahor.

SKRLJEVO: Alfonz Ipavec.

Za zavarovalno polico za 10 tisoč lir sta bila nagrajena SAVINA GRAUNER, učenka IV. razreda šole v ul. Croce in SAVINO FERLETIC, učenec IV. razreda šole v Doberdobu.

Stavka tekstilnih delavcev

3500 delavcev tekstilne tovarne v Podgori je začelo s protestno stavko za dosedajšnjih plač in večjih pravic. Stavka se je začela v torek 11. aprila, ko so delavci kljub silnemu pritisku policije zasedli tovarno. Pri tem je prišlo do hudih izgredov. Policija ni pustila v že zasedeno tovarno delavcev nočne izmene, ki so pritiskali ob vходу tovarne. Zato so delavci v tovarni naperili vanjo vodne curke iz cevi, ki so jih speljali do vhoda. Policija se je nato poslužila solznilnih bomb, da je pregnala delavce. V petek in soboto so delavci vpriporili po mestnih ulicah protestne povorke s transparenti. Mnogi so nosili napis o plačah, ki jih prejema delavci v tovarni v Podgori. Navadni delavci 35.000 lir, specializirani 40.000 lir. Zato bi bil 2 odstotni povišek še vse premajhen. Zahtevali so tudi letno proizvodno nagrado v znesku 15.000 lir, kakor so jo dosegli njihovi sodelavci v obratih CRDA. Stavkujočim delavcem se je zlasti v soboto zjutraj pridružilo tudi goriško prebivalstvo s tem, da je sodelovalo pri dvehurni protestni stavki. Vse trgovine so zaprle svoje roleje in velikanski povorki, ki je preplavila goriški Korzo, so se poleg delavcev iz Podgore pridružili še delavci vseh mestnih podjetij. Mestne oblasti, prefekt dr. Nitri, pokrajinski predsednik dr. Polesi, župan Bernardis, so pozvalje delavce, naj prenehajo zasedbo tovarne in naj zapostavijo z delom, nakar se bodo šele začela pogajanja.

Toda stavka po enem tednu še vedno traja. Delavci so odločeni vztrajati pri svojih zahtevah za vsako ceno. Goriški nadškof Ambrosi je v ponedeljek sprejel člane notranjih komisij in jim obljubil, da bo naredil vse, kar je v njegovi moči, da se položaj ugodno reši. Goriški poslanec Martina pa se je podal v notranjost tovarne ter na dvorišču sprejel delavce in jim govoril ter jim obljubil svojo pomoč.

V nedeljo je bilo poskrbljeno, da so delavci v zasedeni tovarni lahko prisostvovali sv. maši, ki jo je daroval v jedilnici predilnice don Virgulin.

Stavka je zelo prizadela mesto in podeželje, saj so z njo prizadeli tudi številni družinski očetje, matere, ki v tovarni delajo. Javnost je gotovo na strani delavcev, vendar se trezno mislečim zdi, da ima stavka tudi določeno politično ozadje sedaj pred volitvami. Sodijo namreč, da so jo do tako hude ostrine pritirali skrajni levičarji, ki vedno radi ribarijo v kalnem. Saj je stavka večino delavcev zajela čisto neprivravnjena. Vsekakor nam tudi ta stavka priča, da potrebujemo v Italiji mezdno razsodišče, kamor bi se morali prizadeti zateči, predno začnejo s stavko ali zaprejo tovarno.

Standrež

Dne 18. aprila je umrl v goriški bolnišnici najstarejši standreški prebivalec 94 letni Karel Kodrič. Izhaja iz Rihemberga in je bil do konca prve svetovne vojne policijski inšpektor v Trstu. Kot upoko-

SLOVENSKI VOLIVCI!

Pridite na Placuto št. 18 v petek 21. t. m., kjer bomo podpisovali slovenske kandidatne liste od 19.30 - 21^h — S seboj prinesite osebno izkaznico.

jence se je z družino preselil v Standrež, kjer je bil splošno spoštovan in priljubljen kot zaveden Slovenec in vseskozi pošten in družaben mož.

Bil je pokopan ob obilni udeležbi na standreškem pokopališču poleg svoje žene, kakor je sam želel. Naj počiva v miru. Preostalih izrekamo sožalje.

Števerjan

Goriška nadškofija je dne 11. aprila sprejela prošnjo č. g. župnika Cirila Sedeja, s katero se iz zdravstvenih razlogov odpoveduje števerjanski župniji. Isti dan je imenovala za župnega upravitelja do-

Kontovelc

Kontovelci smo bolj skromni ljudje, če sodimo po dopisovanju v Katoliškem glasu. Pa ne da bi ne imeli prav nič povedati, saj se v naši vasi vedno kaj zanimivega dogaja. Morda smo nekoliko preveč leni in pa... mlačni. Da, žal, tako veriko kot narodno mlačni! Mlačnost je velika rana naše vasi. Nič koliko otrok slovenskih staršev v italijanski šoli, ljudi v cerkvi vedno manj. Bog ve, kdaj se bo ta proces mlačnosti ustavil! Če se bo?

Pa pustimo ta žalostna ugotavljanja in povejmo raje kaj bolj veselega. Za velikončne praznike je bila naša farna cerkev čisto prenovljena: nove klopi, na novo pobarvane stene in strop, polno rož v njej, skratka: cerkev je bila tako lepa, kot še ni morda nikoli bila. Zato se čutimo dolžni, da se našemu g. župniku Bogatcu iz srca zahvalimo za ves trud, ki ga že leta in leta vloga v našo cerkev in župnijo. V teh letih je storil toliko dobrega za svoje farane, da se mu moramo vsaj enkrat oddolžiti s skromno pohvalo. Radi bi mu obljubili, da se bomo cerkve v prihodnje manj izogibali, pa bi bila taka obljuba nemogoča in neizvedljiva. Zato prosimo g. župnika, naj ima z nami čim več potrpljenja; upajmo pa, da ne bodo semena padala samo na trdo skalo in v robidovje, ampak da bodo naletela sčasoma tudi na rodovitna tla.

Zupljani

Dve interpelaciji za Bazovico

Na zadnji seji tržaškega občinskega sveta je svetovalec Slovenske liste, dr. Teofil Simič, stavil na župana oziroma na odbornika za javna dela Geppija dve interpelaciji, ki se tičejo Bazovice. S prvo je naprosil gospoda župana, naj posreduje pri tehničnem uradu in Seladu, da bi čimprej začel z deli za kanalizacijo in ureditev cest v gornjem delu vasi. Zadevni načrt je občinski odbor svoj čas že odobril in bi ga bilo treba zdaj čimprej izpeljati. G. župan je obljubil, da bo storil, kar bo mogel, da bi spravi stvar v tek.

Z drugo interpelacijo je dr. Simič zaprosil občinskega odbornika za javna dela, naj bi vključil v svoj načrt tudi zgraditev občinskega kopališča v Bazovici, kot ga je občina postavila na primer na Opčinah. Kopališče je nujno potrebno in bi služilo tudi za prebivalstvo okoliških vasi. Na to vprašanje bo občinski odbornik odgovoril, ko bo proučil zadevo.

Bazovica

Smrt 52-letnega moža Antona Grgiča, ki ga je mučna bolezen priklenila na posteljo celih 17 mesecev, je močno odjeknila v srcih vseh, ki so ga poznali. Izreden pogreb je bil izraz velikega sočutja s pokojnikom in žalujočo ženo Stefanijo, ki mu je z vzgledno poštrevnostjo stregla in pomagala vdano nositi težki križ.

Lepi so taki pogrebi prežeti z molitvijo, petjem in cvetjem. So izraz krščanske ljubezni do umrlih in žalujočih. Na takih pogrebi se žalost nekako umakne in po da besedo veri, ki nam tolažljivo govori o večnem življenju in vstajenju mrtvih.

Ljudje skoraj nagonsko čutijo dolžnost, da se pogreba udeležijo in da na najrazličnejše načine pri njem sodelujejo. Brez nobene težave nese mladenič cvetno blazinico, vence; možje samozavestno stopajo ob krsti držeč v roki prižgano svečo. Vsi stopijo v cerkev, se pokrižajo in spoštljivo slede pogrebnim obredom: nič se ne ozirajo, če jih kdo opazuje.

Dušni pastir se pa ob takih prilikah vedno vprašuje, kako je mogoče imeti dvojno mero: eno z mrličem, drugo pa z Bogom. Koliko teh ljudi, ki se na po-

sedanjega kaplana č. g. Oskarja Simiča.

Števerjanski farani se ob tej priliki iskreno zahvaljuje č. g. župniku Cirilu Sedeju za 40 letno plodovito in nesebično delovanje med njimi. Obenem iskreno čestitajo novemu župniku č. g. Oskarju Simiču, in mu obljublajo zvestobo in pomoč v delovanju za duše.

*

V nedeljo 23. aprila se bo darovala v števerjanski cerkvi ob 4^h popoldne sveta maša v vzhodno slovenskem obredu. Daroval jo bo č. g. dr. Stanko Janežič. Pel bo moški zbor pod vodstvom prof. M. Fileja.

grebu nič ne sramuje priti v cerkev in pomagati, se pa strašansko boji prestopiti cerkveni prag ob nedeljah in celo ob največjih praznikih! Kako da toliko ljudi najde vedno čas za vsak pogreb, ne najde pa časa za nedeljsko mašo? Da ne govorimo o prejetem sv. zakramentov. Zakaj ne čutijo več dolžnosti Bogu kot Najvišjemu izkazovati čast, ki gre le Njemu kot najvišjemu Gospodu? Zakaj so

Slovenska prosveta v Trstu

vabi slov. javnost na prireditve, ki bo v Avditoriju v nedeljo 30. aprila ob 17.30.

Nastopili bodo: Slovenski oder iz Trsta z igro »NEOPRAVICENA URA« ter mešani pevski zbor iz Gorice pod vodstvom prof. Fileja s sporedom narodnih in umetnih pesmi.

tako krivični do Tistega, ki ga bodo potem na bolniški postelji klicali na pomoč, prosili odpuščanja in ga zazrli ob smrti kot Sodnika?

Veliki dan je pred nami: DAN PASTIR-KEGA OBISKA. 30. aprila nas obišče naš škof. Ali bo mogel naš nadpastir reči, kot je rekel Jezus: Poznam svoje in moje poznajo mene. Bodimo toliko modri farani, da storimo vse, da se bo to uresničilo.

Župnik

Odlični film v Bazovici:

Pogovor karmeličank

Francoski katoliški pisatelj Georges Bernanos slavi kot eden najboljših klasičnih pisateljev. Deli »Dnevnik podeželskega župnika« in »Pogovori karmeličank« sta izšla v številnih izdajah in prevodih. Tudi filmski producenti niso šli mimo njih. In tako so postavili na platno »Pogovore karmeličank«, delo, ki je po možnosti, globini in dramatičnosti globoko pretreslo množice.

Film opisuje francosko revolucijo in njene strašne posledice. Val krvave revolucije je zajel vse: posegel je tudi v zatišje samostanov in cerkva. Ubityh in obglavljenih je bilo največ nedolžnih ljudi. Nad vsem dogajanjem visi kot Damoklejev meč vprašanje: Kaj je smrt, zakaj mučeništvo, zakaj nepremagljiv strah pred smrtjo, kaj potem????

Kdor hoče biti umsko zrel človek, naj ne zamudi te prilike, da se obogati z najboljšimi čustvi!

MS

Pohitite!

Za romanje v Loreto, Pompeje (Neapelj) in Rim se je prijavilo že lepo število udeležencev.

Čakamo še Vas! Pohitite z vpisom!

Pojasnita in vpisovanje:

v Trstu pri slov. dušnih pastirjih, v Gorici pri upravi Katoliškega glasa.

OBVESTILA

DUHOVNE VAJE za slov. duhovnike bodo letos v tržaškem semenišču od 17. sept. zvečer do 21. zjutraj. Vodil jih bo dr. Kolarič.

IZPITE za sprejem v 1. razred gimnazije marajo letos polagati vsi privatisti in tisti otroci, ki obiskujejo 4. raz. ljudske šole, a ki bi radi 5. raz. preskočili in se vpisali naravnost na gimnazijo. Ostali so izpitov oproščeni.

POGOJI ZA VPIS V SREDNJO ŠOLO.

Kakor smo že poročali, je naučno ministrstvo odredilo, da odslej odpadejo sprejemni izpit za vpis v srednjo šolo. To pa velja samo za učence, ki so z uspehom dovršili peti razred osnovne šole. Učenci, ki so dovršili le četrti razred ali pa iz kateregakoli vzroka niso obiskovali osnovne šole, bodo morali polagati sprejemni izpit, ki bo v drugi polovici junija. Prošnjo za pripustitev k izpitom pa morajo vložiti na kolkovanem papirju za 100 lir najkasneje do 31. maja na ravnateljstvo nižje srednje šole.

NASIM BRALCEM. Obračamo se na velikodušnost in na plemenitost naših bralcev v upanju, da priskočijo na pomoč revnemu slovenskemu fantu Zdenku Hrovatinu, učenku Industrijske strokovne šole na Opčinah. Zdenko nujno potrebuje slušni aparat, da lahko sledi šolskemu pouku, sam si ga ne more nabaviti zaradi pomanjkanja sredstev.

Prispevke sprejema uredništvo našega lista.

DAROVI

Za Alojzijevešče: Družina Rijavec iz Gorice 5.000 lir.

Za Slov. sirotišče: Družina Rijavec iz Gorice 5.000; Kmetiska banka 8.000; namesto cvetja na grob blagopokojne gospe Julijane Škerk: N. N. 2.000, N. N. 1.000 lir.

Iskren Bog povrni! Blagi pokojni pa naj da večni mir!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

ZAHVALA

Ob bridki izgubi

ANTONA GRGIČA

ki je zatisnil od trpljenja trudne oči 14. aprila, se vsem sorodnikom, znancem, številnim udeležencem pogreba toplo zahvaljuje in priporoča pokojnika v molitev

žena Stefanija Pelan, vd. Grgič
Bazovica 203

Bazovica, 17. 4. 1961.

ZAHVALA

Ob težki izgubi našega dragega moža in očeta

IVANA PRUHARJA

se zahvaljujemo vsem, ki so nam na kateri koli način pomagali in spremili dragega pokojnika k večnemu počitku.

Trst, 12. aprila 1961.

Zalujoča žena, hčere in vsi ostali sorodniki

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki so z nami sočustvovali in spremili k večnemu počitku našega dragega

ERAZMA KOROŠČA

ki je tragično preminul na veliko noč. Zlasti se zahvaljujemo g. župniku Zerjalu, darovalcem cvetja in vsem, ki so zanj molili.

Vrh sv. Mihaela, 11. aprila 1961.

družina KOROŠČA